

El «juanxisme» necessita més precisió terminològica

«**R**eus és un dels termes municipals més *undergrounds* d'Europa». Aquesta definició va ser una de les novetats, és a dir, una cosa que mai no s'havia dit abans potser perquè no és veritat o perquè ningú no hi havia caigut mai, que va oferir la conferència que el cantant Ariel Santamaria i l'«agitador cultural» Antoni Zaragoza van impartir ahir al Centre de Lectura, santuari de la cultura reusenca. Tots dos van parlar del *juanxisme*, terme que es va fer molt popular durant l'última campanya electoral de les municipals, en què Santamaria va aspirar a l'alcaldia. El cantant va marcar distàncies amb el terme *freak* i va posar

Un moment de la conferència d'ahir. / J.FERNÁNDEZ.

exemples de *juanxistes* il·lustres, alguns dels quals fan posar la carn de gallina: Neró, Rea-

gan, Clinton, el Che Guevara, Hitler i l'alcalde Pérez. Per la seva banda, Zaragoza va parlar

d'històrics *guanxis* —literal— locals, desconeguts per un auditori format majoritàriament per menors de quaranta anys: Josep M. Gort Sardà, Francesc Buqueras, Pere Martorell Jareño, Martí Queixalós, el Torrell Guardacamins i un llarg etcètera. També hi va afegir Gabriel Ferrater i aquí el ponent segurament la va errar en confondre les possibles extravagàncies del poeta amb «el grotesc, l'escatològic, el *cutre*, el ridícul, el *caspsós*, el divertit i el surrealista» que caracteritzen, segons Santamaria, un *juanxi* com cal. Cal, doncs, afinar encara més el terme *juanxi* i, sobretot, aprofundir el caràcter *underground* de la ciutat de Reus.